

ΙΣΟΚΡΑΤΟΥΣ  
ΛΟΓΟΙ ΚΑΤ' ΕΚΔΟΓΗΝ  
ΜΕΤΑ ΣΧΟΛΙΩΝ

ΥΠΟ

ΑΝΕΣΤΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΙΣ ΤΡΙΕΣ ΤΟΜΟΥΣ ΠΡΟΣ ΧΡΗΣΙΝ ΤΗΣ ΠΡΩΤΗΣ ΤΑΞΕΩΣ ΤΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ

ΤΟΜΟΣ Β'.

- 
1. ΠΕΡΙ ΕΙΡΗΝΗΣ Η  
ΣΥΜΜΑΧΙΚΟΣ
  2. ΕΥΑΓΟΡΑΣ
  3. ΠΛΑΤΑΪΚΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΩΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ

ΑΝΕΣΤΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ

1887



# ΙΣΟΚΡΑΤΟΥΣ

ΔΟΓΟΙ ΚΑΤ' ΕΚΔΟΓΗΝ

ΜΕΤΑ ΣΧΟΛΙΩΝ

ΥΠΟ

ΑΝΕΣΤΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΜΕ ΤΡΙΣ ΤΟΜΟΥΣ ΠΡΟΣ ΙΡΗΣΙΝ ΤΗΣ ΠΡΩΤΗΣ ΤΑΞΗΣ ΤΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ

ΤΟΜΟΣ Β΄.

- |  |
|--|
| <p>1. ΠΕΡΙ ΕΙΡΗΝΗΣ Η<br/>ΣΥΜΜΑΧΙΚΟΣ</p> <p>2. ΕΥΑΓΟΡΑΣ</p> <p>3. ΠΛΑΤΑΪΚΟΣ</p> |
|--|

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΩΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ

ΑΝΕΣΤΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ

1886

Πάν αντίτυπον μὴ φέρον τὴν κάτωθι σφραγίδα τῶν Κατα-  
στημάτων θεωρεῖται κλοπιμαῖον.



## ΠΕΡΙ ΕΙΡΗΝΗΣ

(α'.) "Απαντες μὲν εἰώθασιν<sup>1</sup> οἱ παριόντες<sup>2</sup> ἐνθάδε<sup>3</sup> ταῦτα μέγιστα φάσκειν εἶναι καὶ μάλιστα σπουδῆς ἄξια τῇ πόλει, περὶ ὧν ἂν αὐτοὶ μέλλωσι συμβουλευσείν· οὐ μὴν ἄλλ' εἰ περὶ ἄλλων τινῶν πραγμάτων ἤρμοσε τοιαῦτα προειπεῖν, δοκεῖ μοι πρέπειν καὶ περὶ τῶν νῦν παρόντων ἐντεῦθεν ποιήσασθαι τὴν ἀρχήν. "Ἡκομεν γὰρ ἐκκλησιαστοντες περὶ πολέμου καὶ εἰρήνης, ἃ μεγίστην ἔχει δύναμιν<sup>4</sup> ἐν τῷ βίῳ τῶ τῶν ἀνθρώπων, καὶ περὶ ὧν ἀνάγκη τοὺς ὀρθῶς βουλευομένους ἀμεινῶν τῶν ἄλλων πράττειν. Τὸ μὲν οὖν μέγεθος ὑπὲρ ὧν συνεληλύθαμεν, τηλικούτον ἐστίν.

(β'.) Ὅρῳ δ' ὑμᾶς οὐκ ἐξ ἴσου<sup>5</sup> τῶν λεγόντων<sup>6</sup> τὴν ἀκρόατιν ποιουμένους, ἀλλὰ τοῖς μὲν προσέχοντας τὸν νοῦν, τῶν δ' οὐδὲ τὴν φωνὴν ἀνεχομένους. Καὶ θαυμάστον οὐδὲν ποιεῖτε· καὶ γὰρ τὸν ἄλλον χρόνον εἰώθατε

1) Εἰώθασιν] Εἴωθα, παρ. α. κατὰ σημ. ἐστ. τοῦ Ἑπκ. ἀπλῶς ἔθω, Συνηθίζω, ἀγαπῶ ἔχω συνήθειαν· μετὰ ἀπαμρ. ἐπὶ ἀνθρώπων.

2) Οἱ παριόντες] οἱ παρουσιαζόμενοι, ταυτέστιν οἱ δημηγοροῦντες, οἱ ῥήτορες.

3) Ἐνθάδε] Ἐπιρρ. ἐδῶ, ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ· δηλ. ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ἐπὶ τοῦ βήματος.

4) Δύναμιν] ἐπιρροήν, ἐνεργείαν, σημασίαν.

5) Ἐξ ἴσου τὴν ἀκρόατιν] = ἴσην τὴν ἀκρόατιν.

6) Τῶν λεγόντων] τῶν δημηγορούντων.

πάντας τοὺς ἄλλους ἐκβάλλειν<sup>1</sup> πλὴν τοὺς συναγορευόν-  
 4 τας ταῖς ὑμετέρας ἐπιθυμίας. Ὁ καὶ δικαίως ἂν τις  
 ὑμῖν ἐπιτιμήσειεν, ὅτι συνειδότες πολλοὺς καὶ μεγάλους  
 οἴκους<sup>2</sup> ὑπὸ τῶν κολακευόντων<sup>3</sup> ἀναστάτους γεγενημέ-  
 νους καὶ μισοῦντες ἐπὶ τῶν ἰδίων τοὺς ταύτην ἔχοντας  
 τὴν τέχνην, ἐπὶ τῶν κοινῶν οὐχ ὁμοίως διάκεισθε πρὸς  
 αὐτοὺς, ἀλλὰ κατηγοροῦντες τῶν προσιεμένων καὶ χαι-  
 5 ρόντων τοῖς τοιοῦτοις αὐτοὶ φαίνεσθε μᾶλλον τούτοις  
 πιστεύοντες ἢ τοῖς ἄλλοις πολίταις. Καὶ γάρ τοι πεποιή-  
 κατε τοὺς ῥήτορας μελετᾶν καὶ φιλοσοφεῖν οὐ τὰ μέλ-  
 λοντα τῇ πόλει συνοίσειν, ἀλλ' ὅπως ἀρέσκοντας<sup>4</sup> ὑμῶν  
 λόγους ἐροῦσιν. Ἐφ' οὓς καὶ νῦν τὸ πλῆθος αὐτῶν ἐρ-  
 ρύηκεν<sup>5</sup>. Πᾶσι γὰρ ἦν φανερόν, ὅτι μᾶλλον ἠσθῆσεσθε

1) Ἐκβάλλειν] ἐντ. σπμ. τὸ ἐκβάλλω, ἀπορρίπτω, ἀποδοκιμάζω. Παθτ. μὲ ἀποβάλλουν, μὲ ἀπορρίπτουν, δὲν ἀρέσκω, ἐξαιρ. ἐπὶ ὑποκριτῶν θεάτρου.

2) Μεγάλους οἴκους] = τὰς πλουσίας οικογενείας. Ἐκ τοῦ οἴκος παράγεται διὰ τοῦ Δίγασμ. τὸ Λατ. vicus, ὡς τὸ vinum, ἀπὸ τοῦ οἴου.

3) Ὑπὸ τῶν κολακευόντων] Ὑπὸ τῶν δημηγόρων, οἱ λέγουσιν ὑμῖν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις, ὅτι οὐδὲν πώποτε πεπλημμελήκατε.

4) Ὅπως ἀρέσκοντας κτλ.] Τοὺς Ἀθήνησιν ἐπιτρέπτους

τούτους κίλακας αἰνίττεται καὶ ὁ Εὐριπίδης (Ἐκθ. 234).

5) Ἐρρύηκεν] = συνέρρευσεν. Ῥέω, μελ. ρεύσομαι, Θεογν. 448. ἀόρ. ἔρρευσα, ὁ μελ. καὶ ἀόρ. σπαν. παρὰ τοῖς Ἄττ. ἐν χρήσει, εὐχρηστοτέρος δὲ παρ' αὐτοῖς ἔστιν ὁ μελ. ρυήσομαι, ἀόρ. ἐρύηκα. αἰεὶ ἐπὶ μεταβατ. σημασ. ἐξ ὧν ἐσχημάτιστ. ὁ παρακ. ἐρρύηκα. Κινεῖμαι, τρεχω, φέρομαι, χύνομαι, μὲ ὀρμὴν χέομαι, ἰδίως ἐπὶ ὕδατος τὸ ὅποσον τρέχει, ἐφεξῆς δὲ καὶ ἐπὶ αἵματος, ἐπὶ δακρύων, ἰδρωτός καὶ ἄλλων ρευστῶν ὑλῶν. μεταφορ. ἐχέομαι, χύνομαι πλουσιοπαρό-

τοῖς παρακαλοῦσιν<sup>1</sup> ὑμᾶς ἐπὶ τὸν πόλεμον ἢ τοῖς περὶ τῆς εἰρήνης συμβουλευούσιν. Οἱ μὲν γὰρ προσδοκίαν ἐμποιοῦσιν, ὡς καὶ τὰς κτήσεις τὰς ἐν ταῖς πόλεσι κομιοῦμεθα καὶ τὴν δύναμιν ἀναληψόμεθα πάλιν, ἣν πρότερον ἐτυγχάνομεν ἔχοντες· οἱ δ' οὐδὲν τοιοῦτον ὑποτείνουσιν<sup>2</sup>, ἀλλ' ὡς ἡσυχίαν ἔχειν δεῖ καὶ μὴ μεγάλων ἐπιθυμεῖν παρὰ τὸ δίκαιον ἀλλὰ στέργειν τοῖς παροῦσιν<sup>3</sup>,

χως, σωρηδὸν ἢ κατὰ πλῆθος πίπτω, καταφέρομαι ὡς π. χ. οἱ ὄφιμοι, ἢ σεσηπότες καρποὶ πίπτουσιν ἐκ τῶν δένδρων, τὰ φύλλα τῶν δένδρων, αἱ τρίχες ἐκ τῆς κεφαλῆς κ.τ.τ. «Ἐτερος τύπος τοῦ βρέω εἶναι τὸ βυέω, μελ. ἡσομαι, παρακ. ἐρρύηκα.

1) Παρακαλοῦσιν] προτρέφουσιν, παρακινοῦσιν.

2) Ὑποτείνουσιν] Ὑποτείνω μέλ. ἐνώ (τείνω) ὑποκάτω τείνω, τεντόνω, ἐξαπλόνω, β'. κρατῶ τι τεντωμένον, διευθύνω πρὸς τι, ὅθεν δεικνύω, ὑπόσχομαι, μετὰ ἀπαρσεμφ. Ἡροδ. 7, 158 Θουκυδ. 8, 48. καὶ «τινί τι,» ὡς «μισθοῦς τινι,» Ἀριστοφ. Ἀχαρν. 657. κ.τ.τ., γ'. ὡς ἐνθ. προτείνω, προβάλλω ζήτημα. δ'. διεγείρω, ἐντείνω, σηκώνω, ἐξωτερικὴν τινα, ἢ ἐσωτερικὴν κατάστασιν προξενῶ «ἀδύνας» προξενῶ, διεγείρω ὄριμεις πόνους.

Ἐνθ. οὐδὲν τοιοῦτον ὑποτείνουσιν=οὐδὲν τοιοῦτον προτείνουσι.

3) Στέργειν τοῖς παροῦσιν] Στέργω· ἀγαπῶ, ἔξαιρ. λέγεται ἐπὶ τῆς ἀμοιβαίας ἀγάπης μεταξὺ γονέων καὶ τέκνων, καθὼς καὶ ὁ Φαβωρίνος ἔχει· «Στέργω κυρίως ἐπὶ τοῦ φυσικοῦ φίλου, καὶ μὴ ῥαδίως καταλυομένου ἀφ' οὗ στοργή, καὶ φιλοστοργία, ἐπὶ πατέρων, μητέρων, καὶ παίδων, Ξενοφ. Οἶκον. ζ'. 24. «Ὁ θεὸς — τῇ γυναικὶ τοῦ στέργειν τὰ νεογνὰ βρέφη πλείον ἐδάσατο, ἢ τῷ ἀνδρὶ» ἐν γένει φιλῶ, βλέπω μὲ καλὸν ὄμμα τινὰ κ.τ.τ. β'. εὐχαριστοῦμαι, εὐχαριστημένος εἶμι, ἀρκοῦμαι, καὶ πολλάκις ἀντὶ τοῦ, ὑποφέρω, μετὰ αἰτ. «Στέργειν παρόντα»=εἶμαι εὐχαριστημένος μὲ τὴν παροῦσαν κατάστασιν τῶν πραγμάτων, τὰ ὑποφέρω, Ἡροδ. 9, 117. Συνηθ.

- 7 ὁ χαλεπώτατον πάντων τοῖς πλείστοις τῶν ἀνθρώπων ἐστίν. Οὕτω γὰρ ἐξηρτήμεθα τῶν ἐλπίδων καὶ πρὸς τὰς δοκούσας εἶναι πλεονοξίας ἀπλήστως ἔχομεν<sup>1</sup>, ὥστ' οὐδ' οἱ κεκτημένοι τοὺς μεγίστους πλούτους μένειν ἐπὶ τούτοις ἐθέλουσιν ἀλλ' αἰεὶ τῷ πλείονος ὀρεγόμενοι περὶ τῶν ὑπαρχόντων κινδυνεύουσιν. Ὅπερ ἄξιόν ἐστι δεδιέναι, μὴ καὶ νῦν ἡμεῖς ἔνοχοι γενώμεθα ταύταις ταῖς ἀνοίαις.
- 8 λίαν γὰρ τινές μοι δοκοῦσιν ὠρμηθῆσθαι πρὸς τὸν πόλεμον, ὥσπερ οὐ τῶν τυχόντων συμβεβουλευκότων ἀλλὰ τῶν θεῶν ἀκηκοότες, ὅτι κατορθώσομεν ἅπαντα καὶ ῥαδίως ἐπικρατήσομεν τῶν ἐχθρῶν. (γ') Χρὴ δὲ τοὺς νοῦν ἔχοντας περὶ μὲν ὧν ἴσασι, μὴ βουλευέσθαι, περὶ ἧς γὰρ, ἀλλὰ πράττειν, ὡς ἐγνώκασι, περὶ ὧν δ' ἂν βουλεύωνται, μὴ νομίζειν εἰδέναι τὸ συμβησόμενον, ἀλλ' ὡς ἰδέξῃ μὲν χρωμένους, ὅτι ἂν τύχη δὲ γενησόμενον,
- 9 οὕτω διανοεῖσθαι περὶ αὐτῶν. Ὡν<sup>3</sup> ὑμεῖς οὐδέτερον<sup>4</sup> τυγχάνετε ποιοῦντες ἀλλ' ὡς οἶόν τε παραχωδέστατα διακείσθε. Συνεληλύθατε μὲν γὰρ, ὡς δέον ὑμᾶς ἐξ ἅπαντων τῶν ῥηθέντων ἐκλέξασθαι τὸ βέλτιστον, ὥσπερ δ' ἤδη σαφῶς εἰδότες, ὁ πρακτέον<sup>5</sup> ἐστίν, οὐκ ἐθέλει ἀκούειν πλὴν τῶν πρὸς ἡδονὴν δημηγορούντων. Καίτοι
- 10

ὁμοῦ μετὰ δοτ. ὡς ἐνθ. στέργειν τοῖς παροῦσιν.

1) Ἀπλήστως ἔχομεν] Ὅρα τόμ. Α' σελ. 29. (Νικοκ. σημ. 2).

2) Περὶ εὐργον] Περιπτὸν, μάταιον.

3) Ὡν] ἐκ τούτων δέ.

4) Οὐδέτερον] οὔτε τὸ ἐν οὔτε τὸ ἄλλον.

5) Πρακτέον] ῥήματ. ἐπιθ. πράττω. Ὅτι πρέπει νὰ πραχθῇ.



προσῆκεν ὑμᾶς, εἴπερ ἠβούλεσθε ζητεῖν τὸ τῆ πόλει συμφέρον, μᾶλλον τοῖς ἐναντιουμένοις ταῖς ὑμετέραις γνώμαῖς προσέχειν τὸν νοῦν<sup>1</sup> ἢ τοῖς καταχαριζομένοις, εἰδότας, ὅτι τῶν ἐνθάδε παριόντων οἱ μὲν ἄβούλεσθε λέγοντες ῥαδίως ἐξαπατᾶν δύνανται, τὸ γὰρ πρὸς χάριν ῥηθὲν ἐπισκοτεῖ τῷ καθορᾶν ὑμᾶς τὸ βέλτιστον<sup>2</sup>, ὑπὸ δὲ τῶν μὴ πρὸς ἡδονὴν συμβουλευόντων οὐδὲν ἂν πάθοιτε τοιοῦτον· οὐ γὰρ ἔστιν ὅπως ἂν μεταπεισῶνται δυνηθεῖεν ὑμᾶς, μὴ φανερόν τὸ συμφέρον ποιήσαντες<sup>3</sup>. Χωρὶς δὲ τούτων πῶς ἂν ἄνθρωποι καλῶς δυνηθεῖεν ἢ κρῖναι περὶ τῶν γεγενημένων ἢ βουλευσασθαι περὶ τῶν μελλόντων, εἰ μὴ τοὺς μὲν λόγους τοὺς τῶν ἐναντιουμένων παρ' ἀλλήλους ἐξετάζοιεν, αὐτοὶ δ' αὐτοὺς κοινούς ἀμφοτέροις ἀκροατὰς παράσχοιεν; (δ'). Θαυμάζω<sup>4</sup> δὲ τῶν τε πρε-

11

12

1) Προσέχειν τὸν νοῦν] Προσηλόνω, στρέφω τὸν νοῦν, τὴν ψυχὴν, ἐπὶ τι, προσεκτικὸς εἰμὶ ἐπὶ τι, προσοχὴν δίδωμι, σπουδάζω, ἐπικύπτω, παρατηρῶ, περιεργάζομαι, κυττάζω καλὰ, προσεκτικῶς ἔχω τὸν νοῦν μου πρὸς τι ἢ ἐπὶ τι.

2) Τὸ γὰρ πρὸς χάριν ῥηθὲν... τὸ βέλτιστον] Τοῦτο μὲν οὖν, οὕτως ῥηθὲν, ἐνθύμημα καλεῖται παρὰ τοῖς ῥητορσιν (ἐνθύμημα = τρόπος τις συλλογισμοῦ, ἐπειδὴ ἀπὸ τοῦ ἐνθύμηματος συμπεραίνεται τὸ πε-

ραιτέρω), ἢ μᾶλλον ἐνθυμήματος μέρος τοῦ, Καί τοι προσῆκεν ὑμᾶς, εἴπερ ἠβούλεσθε ζητεῖν τὸ τῆ πόλει συμφέρον κτλ., τὴν αἰτίαν ἐπιφέρων, δι' ἣν προσήκει τοὺς Ἀθηναίους τοῖς ἐναντιουμένοις μᾶλλον ἢ τοῖς καταχαριζομένοις προσέχειν τὸν νοῦν.

3) Μὴ φανερόν τὸ συμφέρον ποιήσαντες] ἂν μὴ ποιήσωσι φανερόν τὸ συμφέρον.

4) Θαυμάζω] ὡς καὶ παρ' ἡμῖν. Θαυμάζω. ἐξίσταμαι. β'. μτβ. μετὰ αἰτ. ἄγαμαι, ἐκπλήτ-

σβυτέρων, εἰ μηκέτι μνημονεύουσι, καὶ τῶν νεωτέρων, εἰ μηδενὸς ἀκηκόασιν, ὅτι διὰ μὲν τοὺς παραινοῦντας ἀντέχεσθαι τῆς εἰρήνης οὐδὲν πώποτε κακὸν ἐπάθομεν, διὰ δὲ τοὺς βράδιως τὸν πόλεμον αἰρουμένους πολλὰς ἤδη καὶ μεγάλας συμφοραῖς περιεπέσομεν. Ὡν ἡμεῖς οὐδεμίαν ποιούμεθα μνείαν ἀλλ' ἐτοίμως<sup>1</sup> ἔχομεν, μηδὲν εἰς τοῦμπροσθεν ἡμῖν αὐτοῖς πράττοντες<sup>2</sup>, τριήρεις πλη-

τομαί, κυττάζω τι μὲ ἐκπληξίν, μὲ θαυμασμόν· καὶ κατὰ περιληπτικωτέραν ἔννοιαν τιμῶ, ἀγαπῶ, σέβομαι, ἐπαινῶ, ζηλῶ, εὐχομαι· νὰ ἤμην καὶ ἐγὼ ὡς αὐτός. γ'. Θαυμάζω, μοὶ φαίνεται παράδοξος, παράξενός τις, ἢ παραξενεύομαι τίποτε, μετὰ γεν. ἀλλὰ καὶ μετ' αἰτ. ἐνίοτε, σπανιώτ. πρὸς τι. δ'. «Θαυμάζω, εἰ, ὅπως, ὡς, ὅτι.» Θαυμάζω, μοὶ φαίνεται παράξενον ἂν, πῶς, διότι—καὶ μετὰ τοῦ εἰ, ὅταν τὸ πρᾶγμα ἢ μὲν δυνατόν, ὅχι βέβαιον ὁμῶς μετὰ τοῦ, ὅτι δὲ, ὅταν τὸ πρᾶγμα ἢ βέβαιον, πεπραγμένον.

1) Ἐτοίμως] = προθύμως.

2) Μηδὲν εἰς τοῦμπροσθεν ἡμῖν αὐτοῖς πράττοντες] πειρατέον τὸν νοῦν τοῦ χωρίου, ἡρμηνευμένου τῷ Οὐλοφίω, διὰ τοῦ, «Μηδὲν προκόπτοντες διὰ τούτων, καὶ μηδὲν ὠφελούμενοι,» ἐπὶ μᾶλλον σαφηνίσει

τῇ τῶν παραπλησίον παραθέσει. Τὴν οὖν παρ' Εὐριπίδῃ (Ἐκαθ. 960) ταύτην ῥῆσιν, . . . Ἄλλὰ ταῦτα μὲν, τί δεῖ θρηνεῖν, ΠΡΟΚΟΠΤΟΝΤ' ΟΥΔΕΝ ΕΙΣ ΠΡΟΣΘΕΝ κακῶν; ὁ σχολιαστὴς ἐξηγούμενός φησιν, «Ἄλλὰ ταῦτα μὲν τὰ κακὰ κατὰ τί δεῖ θρηνεῖν, ἐμὲ δηλονότι, οὐδαμῶς προκόπτοντα καὶ προερχόμενον εἰς τὸ ἔμπροσθεν τῶν κακῶν, ὅ ἐστιν, οὐ κατόπιν ἐῶντα τὰ κακὰ.» Τοῦτο δὲ συντομώτερον Εὐριπίδου ἐξέφρασεν Ἀλκαῖος (παρ' Ἀθην. 4, σελ. 430), «Οὐ χρὴ κακῆσιν θυμὸν ἐπιτρέπειν. Προκόψομεν γὰρ οὐδὲν ἀσάμενοι.» Τοιοῦτό τι καὶ τοῦ Πλάτωνος (Πολιτικ. 4, σελ. 604), «Κάλλιστον ὅτι μάλιστα ἡσυχίαν ἄγειν ἐν ταῖς συμφοραῖς, καὶ μὴ ἀγανακτεῖν, ὡς οὔτε δήλου ὄντος τοῦ ἀγαθοῦ τε καὶ κακοῦ τῶν τοιούτων, οὔτε ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΟΣΘΕΝ ΟΥΔΕΝ ΠΡΟΒΑΙ-

ροῦν καὶ χρημάτων εἰσφοράς ποιεῖσθαι καὶ βοηθεῖν καὶ πολεμεῖν οἷς ἂν τύχωμεν, ὥσπερ ἐν ἀλλοτρίᾳ τῇ πόλει κινδυνεύοντες. Τούτων δ' αἰτιὸν ἔστιν, ὅτι, προσῆκον ὑμᾶς ὁμοίως ὑπὲρ τῶν κοινῶν ὥσπερ ὑπὲρ τῶν ἰδίων σπουδάζειν<sup>1</sup>, οὐ τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχετε περὶ αὐτῶν, ἀλλ' ὅταν μὲν ὑπὲρ τῶν ἰδίων βουλευήσθε, ζητεῖτε συμβούλους τοὺς ἄμεινον φρονούντας ὑμῶν αὐτῶν, ὅταν δ' ὑπὲρ τῆς πόλεως ἐκκλησιάζητε, τοῖς μὲν τοιοῦτοις ἀπιστεῖτε καὶ φθονεῖτε, τοὺς δὲ πονηροτάτους τῶν ἐπὶ τὸ βῆμα παριόντων ἀσχεῖτε<sup>2</sup> καὶ νομίζετε δημοτικωτέρους εἶναι

13

NON τῷ χαλεπῶς φέροντι,» ὡς περ ἐχρήσατο καὶ Πλούτ. ἐν τῷ πρὸς Ἀπολλώνιον παραμυθητικῷ. Ὡς τοίνυν τὸ τοῦ Πλάτ. Εἰς τὸ πρόσθεν προβαίνειν, οὕτω καὶ τὸ τοῦ Ἰσοκρ. Εἰς τοῦμπροσθεν πράττειν, μόνῃ σχεδὸν τῇ λέξει διαφέρει τοῦ Εὐριπιδείου, εἰς πρόσθεν προκόπτειν. Τοῦτο δὲ κυρίως μὲν ἐπὶ τῶν πρό τινας κινδυνῶν τὴν ἀνοδίαν ποιούσας ὕλας καὶ ὁδοποιούντων τοῖς πρόσω βαίνειν βουλομένοις, οἷα μάλιστα φιλεῖ γίνεσθαι ἐν τοῖς ποσειομένοις στρατοπέδοις μεταφορικῶς· δὲ καὶ ἐπὶ παντὸς ἔργου. Ἐκδηλότερον δὲ τὴν μεταφορὰν ἐποίησε Θουκ. 4,60 καὶ μεταβατικῶς χρησάμενος τῷ προκόπτειν τ. ἔ.

ἐπὶ τοῦ ἐτέροις εὐχερῆ ποιεῖν τὴν εἰς τὰ πρόσω χώρησιν. Ὁ Ἰσοκ. ἐχρήσατο τῷ πράττοντες ἀντὶ τοῦ προκόπτοντες, τοῦ νοῦ μηδὲν ὡς εἰπεῖν παραλλάττοντος· ἔστι γὰρ μηδὲν ἑαυτοῖς ποιούντες ὡς χρῆ ποιεῖν τοὺς εἰς τοῦμπροσθεν προχωρῆσαι βουλομένους.

1) Προσῆκον. . . . σπουδάζειν] ὁ νοῦς, Καίπερ ἐχρῆν τῶν τῆς πόλεως πραγμάτων ὥσπερ τῶν ἰδίων φροντίζειν, ὑμεῖς τὸ ἐναντίον ποιεῖτε.

2) Ἀσχεῖτε] ἐντῆ. τὸ ἀσκέω ἔχει τὴν σημ. τοῦ, τιμῶ, σέβομαι, θεραπεύω, «Δαίμονα ἀσχεῖν,» ἀντὶ τοῦ λατρεύειν, τιμᾶν, σέβασθαι.

τοὺς μεθύοντας<sup>1</sup> τῶν νηφόντων<sup>2</sup> καὶ τοὺς νοῦν οὐκ ἔχοντας τῶν εὖ φρονούντων καὶ τοὺς τὰ τῆς πολέως διανεμομένους τῶν ἐκ τῆς ἰδίας οὐσίας ὑμῖν λειτουργούντων. "Ὡστ' ἄξιον θαυμάζειν, εἴ τις ἐλπίζει τὴν πόλιν τοιοῦτοις συμβούλοις χρωμένην ἐπὶ τὸ βέλτιον ἐπιδώσειν.

14 (ε'). Ἐγὼ δ' οἶδα μὲν, ὅτι πρόσαντές<sup>3</sup> ἐστὶν ἐναντιοῦσθαι ταῖς ὑμετέραις διανοαῖς, καὶ ὅτι δημοκρατίας οὐσης οὐκ ἔστι παρρησία<sup>4</sup>, πλὴν ἐνθάδε μὲν τοῖς ἀφρονεστάτοις καὶ μηδὲν ὑμῶν φροντίζουσιν, ἐν δὲ τῷ θεάτρῳ τοῖς κωμωδοδιδασκάλοις<sup>5</sup>. ὁ καὶ πάντων ἐστὶ δεινότατον, ὅτι τοῖς μὲν ἐκφέρουσιν εἰς τοὺς ἄλλους "Ελληνας τὰ τῆς πόλεως ἀμαρτήματα τσαύτην ἔχετε χάριν<sup>6</sup>, ὅσῃν οὐδὲ τοῖς εὖ ποιούσι, πρὸς δὲ τοὺς ἐπιπλήττοντας καὶ

1) Μεθύοντας] Μεθύων παρὰ τοῖς ῥήτορσι, ὁ ὑπὲρ τοῦ δέοντος, ἤτοι κατὰ κόρον στολισμὸς καὶ καλλωπισμὸς τοῦ ὄρους τοῦ λόγου.

2) Νηφόντων] Νήψω, μέλ. νήψω, νηφάλιος εἰμί, ἔξαιρ. δὲν πίνω κρασί, εἶμαι ἀμέθυστος· μεταφορ. δὲ, ὡς ἐντῦθα, μέτριος εἶμι, σώφρων, φρόνιμος.

3) Πρόσαντες] κυρίως μὲν ἰσοδυναμεῖ τῷ, ἄναντες, τῷ σημαίνοντι τὸ ἀνωφερὲς καί περ τοῦ Σουῖδα (λέξ. "Αναντες) διαφέρειν λέγοντος θάτερον τοῦ ἐτέρου· μεταφορικῶς δὲ, ταῦτόν

ἂν εἴη τῷ, δυσχερὲς, ἀηδὲς, ὡς ἐξηγεῖται Ἡσύχιος.

4) Παρρησία] Ἐξουσία, ἀδεια τοῦ λαλεῖν, παρὰ τὸ, πᾶς, καὶ τὸ, ῥῆσις· καί, παρρησιάζομαι τὸ ἀδεῶς ἐν ἅπασι λέγω.

5) Κωμωδοδιδασκάλοις τοῖς ποιούσι καὶ διδάσκουσι τὰς κωμωδίας, οἷος ἦν Ἀριστοφάνης, ὁ τσαύτα καὶ τοιαῦτα οκώφας τοῖς Ἀθηναίους, ὡς καὶ αὐτὸν ἐστὶ ὅτε, συνορόντα τὸν ἀπὸ τούτου κίνδυνον, κολάζειν ἐπιχαρίτως πάνυ τὸ ἄκρατον τῆς παρρησίας, ("Αχαρν. 504 καὶ 515).

6) Ἐχετε χάριν] = γνωρίζετε χάριν.

νουθετοῦντας ὑμᾶς οὕτω διατίθεσθε δυσκόλως ὥσπερ  
 πρὸς τοὺς κακόν τι τὴν πόλιν ἐργαζομένους. Ὅμως δὲ 15  
 καὶ τούτων ὑπαρχόντων οὐκ ἂν ἀποσταίην ὧν διανοή-  
 θην. Παρελήλυθα γὰρ οὐ χαριούμενος ὑμῖν οὐδὲ χειρο-  
 τονίαν μνηστεύσων<sup>1</sup> ἀλλ' ἀποφανούμενος, ἃ τυγχάνω  
 γιγνώσκων πρῶτον μὲν περὶ ὧν οἱ πρυτάνεις<sup>2</sup> προτιθέα-  
 σιν, ἔπειτα περὶ τῶν ἄλλων τῶν τῆς πόλεως πραγμά-  
 των· οὐδὲν γὰρ ὄφελος ἔσται τῶν νῦν περὶ τῆς εἰρήνης  
 γνωσθέντων, ἣν μὴ καὶ περὶ τῶν λοιπῶν ὀρθῶς βουλευ-  
 σόμεθα. <sup>1/2</sup>(Γ'.) Φημί δ' οὖν χρῆναι ποιεῖσθαι τὴν εἰρήνην 16  
 μὴ μόνον πρὸς Χίους καὶ Ῥοδίους καὶ Βυζαντίους<sup>3</sup> ἀλλὰ  
 πρὸς ἅπαντας ἀνθρώπους, καὶ χρῆσθαι ταῖς συνθήκαις

1) Οὐδὲ χειροτονίαν μνη-  
 στεύσων] Οὐδὲ τοῦτο σπουδά-  
 ζων, ὅπως διὰ τῆς χειροτονίας  
 ψηφίσεσθε ἃ μέλλω λέξειν.

2) Πρυτάνεις] Ἰδίως ἐν  
 Ἀθήναις ἦσαν πρυτάνεις τὸ  
 δέκατον μέρος τῆς βουλῆς τῶν  
 Πεντακοσίων, ἐκλεγόμενον κατὰ  
 κλῆρον, ἄρα πάντοτε πενήκοντα  
 ἄνδρες ἐκ μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς  
 φυλῆς, οἵτινες 35 ἢ 36 ἡμέρας  
 κατ' ἐνιαυτὸν διόκουσαν ἅπαντα τὰ  
 τῆς βουλῆς· προστάζοντες, εἰση-  
 γούμενοι, ψηφίζοντες, κ.τ.τ. Οὗ-  
 τοι συνέτρωγον πάσας ταύτας τὰς  
 ἡμέρας ἐν τῷ Θόλῳ, ἦτοι: ἐν τῷ  
 Πρυτανείῳ, ἔχοντες παρομοίως  
 καὶ τὴν προεδρίαν καὶ εἰσήγησιν

εἰς τὰς συνελεύσεις καὶ ἐκκλησίας  
 τοῦ δήμου, καὶ ἐντεῦθεν Πρόεδρος,  
 καὶ Πρύτανις, ἔστιν ἐν καὶ τὸ  
 αὐτὸ πρόσωπον.

3) Βυζαντίους] οἱ κάτοικοι  
 τοῦ Βυζαντίου. Βυζάντιον, πόλις  
 τῆς Θράκης κειμένη ἐπὶ τῆς με-  
 σημβρινῆς εἰσόδου τοῦ Θρακικοῦ  
 Βοσπόρου, ἐνθα νῦν εὐρίσκεται ἡ  
 Κωνσταντινούπολις. Ἦν δὲ αὕτη  
 ἀρχαία ἀποικία τῶν Μεγαρέων,  
 κτισθεῖσα πρῶτον ὡς λέγεται: ὑπὸ  
 τοῦ Βύζαντος (Βύζας-αντος, υἱὸς  
 τοῦ Ποσειδῶνος καὶ τῆς Κρόισ-  
 σης), ὕστερον δὲ αὐξηθεῖσα καὶ  
 κοσμηθεῖσα ὑπὸ τῶν Μιλησίων καὶ  
 ἄλλων Ἑλληνικῶν λαῶν, οἱ ὅποιοι  
 συνῆλθον κατὰ καιροὺς εἰς αὐτήν.

μή ταύταις αἷς νῦν τινὲς γεγράφασιν, ἀλλὰ ταῖς γενο-  
 μέναις μὲν πρὸς βασιλέα καὶ Λακεδαιμονίους, προστατ-  
 τούσαις δὲ τοὺς Ἕλληνας αὐτονόμους εἶναι καὶ τὰς  
 φρουρὰς ἐκ τῶν ἀλλοτρίων πόλεων ἐξίεναι<sup>1</sup> καὶ τὴν αὐ-  
 τῶν ἔχειν ἐκάστους. Τούτων γὰρ οὔτε δικαιότερας εὐρή-  
 σομεν οὔτε μᾶλλον τῇ πόλει συμφερούσας.

- 17 (ζ'). Ἦν μὲν οὖν ἐνταῦθα καταλίπω τὸν λόγον, οἷδ'  
 ὅτι ὀξῶ τὴν πόλιν ἐλαττοῦν, εἰ Θηβαῖοι μὲν ἔξουσι  
 Θεσπιάς καὶ Πλαταιάς<sup>2</sup> καὶ τὰς ἄλλας πόλεις, ἃς παρὰ  
 τοὺς ὄρκους κατειλήφασιν, ἡμεῖς δ' ἔξιμεν μηδεμιάς ἀνάγκης  
 οὔσης ἐξ ὧν τυγχάνομεν ἔχοντες<sup>3</sup> ἦν δὲ διὰ τέλους  
 ἀκουσῆτέ μου προσέχοντες τὸν νοῦν, οἶμαι πάντας ὑμᾶς  
 καταγνώσεσθαι πολλὴν ἄνοιαν καὶ μανίαν τῶν τὴν  
 ἀδικίαν πλεονεξίαν<sup>3</sup> εἶναι νομιζόντων καὶ τῶν τὰς ἀλ-  
 λοτρίας πόλεις βία κατεχόντων καὶ μὴ λογιζομένων τὰς  
 18 συμφορὰς τὰς ἐκ τῶν τοιούτων ἔργων γιγνομένας. Ταῦτα  
 μὲν οὖν διὰ παντὸς τοῦ λόγου πειρασόμεθα διδάσκειν<sup>4</sup>  
 ὑμᾶς. (ζη') Περὶ δὲ τῆς εἰρήνης πρῶτον διαλεχθῶμεν καὶ

1) Ἐξίεναι] = ἐξελεῖν.

2) Θεσπιάς καὶ Πλαταιάς] ὄρα τόμ. Α' σελ. 75, Ἄριχθ. σσμ. 1 καὶ 2.

3) Πλεονεξίαν] Κέρδος· ἐπὶ καλοῦ γὰρ ἐνταῦθα ἡ λέξις.

4) Διδάσκειν] ἐκ τοῦ πειρα-  
 ρασόμεθα. Διδάσκω = δίδω δι-  
 δασκαλίαν, ἢ μάθημα ἢ τύπον

καὶ ὑπογραμμὸν, κανόνα· ἐκθέτω,  
 παριστάνω, ἀναπτύσσω, δεικνύω,  
 ἀποδεικνύω τι σαφῶς καὶ ἐντε-  
 λῶς. Παράγν. ἐκ τοῦ δάω. δά-  
 σκω· ὡς παρ' Ὅμηρ. Ὀδ. Θ.  
 448 «ὄν ποτέ μιν δίδαξε φρεσὶ  
 πότνια Κίρκη,» ἀντὶ τοῦ ἐδίδα-  
 ξεν· ὅθεν καὶ δαίω, δάημι,  
 Ὀδυσ. Π, 316 «Γυναῖκες δεδά-  
 σθαι, μαθήσεσθαι.»

σκεφώμεθα, τί ἂν ἐν τῷ παρόντι γενέσθαι βουλευθῆμεν ἡμῖν. Ἦν γὰρ ταῦτα καλῶς ὀρισώμεθα καὶ νοῦν ἐχόντως<sup>1</sup>, πρὸς ταύτην τὴν ὑπόθεσιν ἀποβλέποντες ἀμεινον βουλευσόμεθα καὶ περὶ τῶν ἄλλων.

(θ.) Ἄρ' οὖν ἂν ἐξαρχέσειεν ἡμῖν, εἰ τὴν τε πόλιν ἀσφαλῶς οἰκοῖμεν καὶ τὰ περὶ τὸν βίον εὐπορώτεροι γιγνοίμεθα καὶ τὰ τε πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς ὁμονοοῖμεν καὶ παρὰ τοῖς Ἕλλησιν εὐδοκιμοῖμεν; ἐγὼ μὲν γὰρ ἡγοῦμαι τούτων ὑπαρξάντων τελείως<sup>2</sup> τὴν πόλιν εὐδαιμονήσειν. Ὁ μὲν τοίνυν πόλεμος ἀπάντων ἡμᾶς τῶν εἰρημένων ἀπεστέρηκεν· καὶ γὰρ πενεστέρους ἐποίησε καὶ πολλοὺς κινδύνους ὑπεμένειν ἠνάγκασε καὶ πρὸς τοὺς Ἕλληνας διαβέβληκε καὶ πάντα τρόπους τεταλαιπώρηκεν<sup>3</sup> ἡμᾶς. Ἦν δὲ τὴν εἰρήνην ποιησώμεθα, καὶ τοιοῦτους ἡμᾶς αὐτοὺς παράσχωμεν, οἷους αἱ κοιναὶ συνθήκαι προστάττουσι, μετὰ πολλῆς μὲν ἀσφαλείας τὴν πόλιν οἰκήσομεν, ἀπαλλαγέντες πολέμων καὶ κινδύνων καὶ ταραχῆς<sup>4</sup>, εἰς ἣν νῦν πρὸς ἀλλήλους καθέ-

1) Νοῦν ἐχόντως] ἀντὶ τοῦ νοῦνεχόντως, γνωστικῶ τῷ τρόπῳ.

2) Τελείως] Ἐπιφρ. ἐκ τοῦ αἴθερος. Ἐντελῶς, τελείως, παντελῶς, ὁλοτελῶς, ὑπερβαλόντως, κατὰ πάντα. Ξενοφ. Ἀγησ. ια' 16. «Ὅστω τελείως ὁ ἀνὴρ τῆ πατρίδι ὠφέλιμος.» καὶ Ἡροδ. 4.120.

3) Τεταλαιπώρηκεν] καταπεπόνηκεν, ἐρμηνεύει ὁ Προσκιανός (IH, σελ. 1206) τὸ τεταλαιπώρηκεν.

4) Ἀπαλλαγέντες πολέμων καὶ κινδύνων καὶ ταραχῆς] Τούτοις παράθεσι τὰ τοῦ χαρίεντος Ἀριστοφάνους Εἰρήν. 292.

- σταμεν<sup>1</sup>, καθ' ἑκάστην δὲ τὴν ἡμέραν πρὸς εὐπορίαν ἐπιδῶτομεν, ἀναπεπαυμένοι μὲν τῶν εἰσφορῶν καὶ τῶν τριηραρχιῶν καὶ τῶν ἄλλων τῶν περὶ τὸν πόλεμον λειτουργιῶν, ἀδεῶς<sup>2</sup> δὲ γεωργοῦντες καὶ τὴν θάλατταν πλέοντες καὶ ταῖς ἄλλαις ἐργασίαις ἐπιχειροῦντες, αἱ
- 21 νῦν διὰ τὸν πόλεμον ἐκλελοίπασι. Ἄξιόν μιν δὲ τὴν πόλιν διπλασίας μὲν ἢ νῦν τὰς προσόδους λαμβάνουσαν, μεστὴν δὲ γιγνομένην ἐμπορῶν καὶ ξένων καὶ μετοίκων<sup>3</sup>, ὧν νῦν ἐρήμη καθέστηκεν. Τὸ δὲ μέγιστον, συμμάχους ἔξομεν ἅπαντας ἀνθρώπους, οὐ βεβιασμένους ἀλλὰ πεπεισμένους, οὐδ' ἐν ταῖς μὲν ἀσφαλείαις διὰ τὴν δύναμιν ἡμᾶς ὑποδεχομένους, ἐν δὲ τοῖς κινδύνοις ἀποσπληνομένους, ἀλλ' οὕτω διακειμένους ὥσπερ χρὴ τοὺς ὡς ἀληθῶς συμμάχους καὶ φίλους ὄντας.
- 22 Πρὸς δὲ τούτοις ἂ νῦν ἀπολαβεῖν οὐ δυνάμεθα διὰ πολέμου καὶ πολλῆς δαπάνης, ταῦτα διὰ πρεσβείας βραδύως κομιοῦμεθα. Μὴ γὰρ οἴεσθε μήτε Κερσοβλέπτην<sup>4</sup>

1) Καθέσταμεν] Ἔστι τὸ καθέσταμεν, ᾧ καὶ Θουκυδ. στ, ιη' καὶ ἕτεροι ἐχρήσαντο, ἀντὶ τοῦ, καθίσταμεν, ἐνεργητικοῦ, ἀμεταβάτως ἐκλαμβάνομεν ἀντὶ τοῦ, καθιστάμεθα, παρὰ τὸ θέμα, ἔστημι.

2) Ἀδεῶς] ἐπιρρ. (ἰδέης) Ἄνευ φόβου καὶ κινδύνου.

3) Μετοίκων] Ἐν Ἀθήναις ἐλέγοντο μέτοικοι οἱ ἐνοικοῦν-

τες ξένοι ἐν τῇ πόλει, οἵτινες ἐπλήρωναν ἀνά δώδεκα δραχμὰς τοῦ ἐνιαυτοῦ εἰς τὸ δημόσιον διὰ τὴν ὑπεράσπασιν, ἣν ἀπελάμβανον παρὰ τῆς πόλεως, χωρὶς ὁμῶς νὰ ἔχωσι τὰ δίκαια τοῦ πολίτου. Λατ. inquilinus.

4) Κερσοβλέπτην] Κερσοβλέπτης, ἡγεμὼν τῆς Θράκης, σύγχρονος τοῦ Δημοσθένους, ὅστις ἐχάρισεν εἰς τοὺς Ἀθηναίους τὴν χώραν τῆς Χερσονήσου.



ὕπερ Χερρονήσου<sup>1</sup> μήτε Φίλιππον ὑπερ Ἀμφιπόλεως<sup>2</sup>  
πολεμήσειν, ὅταν ἰδῶσιν ἡμᾶς μηδενὸς τῶν ἀλλοτρίων  
ἐριεμένους. Νῦν μὲν γὰρ εἰκότως φοβοῦνται γείτοναι  
ποιήσασθαι τὴν πόλιν ταῖς αὐτῶν δυναστείαις· ὁρῶσι 23  
γὰρ ἡμᾶς οὐ στέργοντας ἐφ' οἷς ἂν ἔχωμεν, ἀλλ' ἄεν  
τοῦ πλείονος ὀρεγομένους· ἦν δὲ μεταβαλώμεθα τὸ-  
τρόπον καὶ δοξᾶν βελτίω λάβωμεν, οὐ μόνον ἀποστή-  
σονται τῆς ἡμετέρας ἀλλὰ καὶ τῆς αὐτῶν προσδώ-  
σουσι· λυσιτελήσει γὰρ αὐτοῖς θεραπεύουσι τὴν δύνα-  
μιν τῆς πόλεως ἀτραλῶς ἔχειν τὰς αὐτῶν βασι-  
λείας. 24 Καὶ μὲν δὴ καὶ τῆς Θράκης ἡμῖν ἐξέσται το  
σαύτην ἀποτεμέσθαι χώραν ὥστε μὴ μόνον αὐτοὺς  
ἄφθονον ἔχειν ἀλλὰ καὶ τοῖς δεομένοις τῶν Ἑλλήνων  
καὶ δι' ἀπορίαν πλανωμένοις ἰκανὸν δύνασθαι βίον  
παρασχεῖν. Ὅπου γὰρ Ἀθηνόδωρος<sup>3</sup> καὶ Καλλίστρα-

1) Χερρονήσου] Χερρόνησος Ἀττικ. ἀντὶ Χερσόνησος· οἱ διὰ τοῦ ρρ ἀντὶ ρσ τύπ. εὔρηται συνήθεις παρὰ τοῖς ὕστερον Ἀττικιστ. μετὰ τὸν Θουκυδίδην. Χερρόνησος, ἢ Θρακία, ἢ Θρακική. Ἡ ἐπὶ τῆς Θράκης Χερσόνησος, κειμένη μεσημβρινῶς μετὰ τοῦ Μέλανος κόλπου καὶ τοῦ Ἑλλησπόντου, ἀπολήγουσα διὰ τῆς Σαρπηδονίας ἄκρας, τῆς ὁποίας τὰ παράλια κατείχοντο ἀρχαίῳθεν ὑπὸ Ἑλληνικῶν ἀποικίων· τανῦν Χερσόνησος τῶν Δαρδανελίων. Στράβ. ἔτι καὶ ἰδίως ἢ Χερσόνησος κα-

λουμένη. Ἡροδ. 6, 3. Θουκ. α', 44. ἢ ἐν Ἑλλησπόντῳ, παρ' Ἡροδ. 7, 33. ἢ κατ' ἀντιπέρας Ἀβύδου. Ξενφ. Ἀνάβ. α', 4, 9.

2) Ἀμφιπόλεως] ὄρα Τόμ. Α'. σ. 91. Ἀρχῶ. σημ. 8.

3) Ἀθηνόδωρος] Ἀθηνόδωρος Ἀθηναῖος τῷ γένει, στρατιώτης. Οἶται ὁ Οὐδῶλιος οὐκ ἀπιθάνως τὸν Ἀθηνόδωρον τοῦτον τὸν αὐτὸν εἶναι καὶ τὸν παρὰ τῷ Δημοσθένει (κατὰ Ἀριστοκράτ.) μνημονευόμενον, τὸν ἀντιπράττοντα Κερσοβλέπτη τῷ Θρακῶν δυνάστη.

τος<sup>1</sup>, ὁ μὲν ἰδιώτης ὢν<sup>2</sup>, ὁ δὲ φυγάς<sup>3</sup>, οἰκίσαι πόλεις οἷσί τε γεγόνασιν, ἧ που βουλευθέντες ἡμεῖς πολλοὺς ἂν τόπους τοιοῦτους κατασχεῖν δυνηθεῖμεν. Χρῆ δὲ τοὺς πρωτεύειν ἐν τοῖς Ἑλλησιν ἀξιοῦντας τοιοῦτων ἔργων ἡγεμόνας γίνεσθαι πολὺ μᾶλλον ἢ πολέμου καὶ στρατοπέδων ξενικῶν, ὧν νῦν ἐπιθυμοῦντες ἡμεῖς τυγχανομεν.

- 25 (1.) Περὶ μὲν οὖν ὧν οἱ πρέσβεις<sup>4</sup> ἐπαγγέλλονται, καὶ ταῦθ' ἱκανὰ καὶ πόλλ' ἂν ἴσως τις προσθεῖη τούτοις· ἡγοῦμαι δὲ δεῖν ἡμᾶς<sup>5</sup> οὐ μόνον ψηφισαμένους τὴν εἰρήνην ἐκ τῆς ἐκκλησίας ἀπελθεῖν ἀλλὰ καὶ βουλευσαμένους, ὅπως ἄξομεν αὐτὴν καὶ μὴ ποιήσομεν, ὅπερ εἰώθαμεν, ὀλίγον χρόνον διαλιπόντες πάλιν εἰς τὰς αὐτὰς καταστησόμεθα ταραχάς, μηδ' ἀναβολὴν ἀλλ' ἀπαλλαγὴν εὐρήσομέν τινα τῶν κακῶν τῶν παρόντων.
- 26 Οὐδὲν δὲ τούτων οἷόν τ' ἐστὶ γενέσθαι πρότερον, πρὶν

1) Καλλίστρατος] Περὶ φημος δημαγωγός καὶ στρατηγός τῶν Ἀθηναίων μετὰ τοῦ Ἰφικράτους εἰς τὸν κατὰ τῆς Σπάρτης πόλεμον, ὅστις ἐξερράγη μετὰ τὴν εἰρήνην τοῦ Ἀνταλκίδα. Τοῦτον ἐμιμήθη πρὸ πάντων ὁ Δημοσθένης εἰς τὴν ῥητορείαν. Ξενφ. Ἑλλ. στ'. 2, 39 Δημ. κατὰ Τιμ.

2) Ὁ μὲν ἰδιώτης ὢν] ὁ Ἀθηνώδωρος.

3) Ὁ δὲ φυγάς] Ὁ Καλλίστρατος, οὗ τῆς φυγῆς μνημονεύει καὶ Δημοσθένης πρὸς Πο-

λυκλ. καὶ Λυκούργος κατὰ Λεωκράτ. κβ.

4) Οἱ πρέσβεις] ἄδηλον εἴτε Ἀθήνησι τηλικαῦτα ἐπιδημοῦντας Χίων, Ῥοδίων καὶ Βυζαντίων πρέσβεις λέγει, εἴτε καὶ τῶν Ἀθηναίων αὐτῶν ἐκεῖθεν ἐπανελθόντας.

5) Ἡγοῦμαι δὲ δεῖν ἡμᾶς κ.τ.λ.] Τὰ ἐντεθῆεν μέχρι τῆς § ιη' μετένεγκεν ὁ ῥήτωρ καὶ εἰς τὸν περὶ τῆς Ἀτιδόσεως § κδ' καὶ ἐξῆς, παραλλάττοντα μὲν τοῖς ἔστιν ἐν οἷς τῇ γραφῇ.